

Sygn. akt II Ka 399/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawislak (spr.)
Sędziowie:	SO Dariusz Półtorak SO Krystyna Świącicka
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Luby Filoc

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 r.

sprawy **M. A.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 21 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 594/13

wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. O. w M. kwotę 664,20 zł (w tym 124,20 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego M. A. za I instancję; w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. O. w M. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za II instancję; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa;

Sygn. akt II Ka 399/13

UZASADNIENIE

M. A. oskarżony był o to, że: w dniu 15 kwietnia 2013 r. w M. ul. (...), pow. (...), woj. (...), w ruchu lądowym kierował motorowerem marki F., bez tablic rejestracyjnych, znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk.

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim oskarżonego **M. A.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za czyn ten na mocy art. 178a§1 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych ustalając stawkę dzienną na 10 zł. Na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego środek

karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 maja 2013 r. do dnia 21 maja 2013 r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny. Zasądził od oskarżonego kwotę 50 zł tytułem opłaty, zaś zwolnił go od pozostałych kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. O. kwotę 265,68 zł, w której mieści się VAT w wysokości 49,68 zł tytułem sprawowanej obrony z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego i na podstawie art. 425§1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części orzeczenia o karze i kosztach.

Na podstawie art. 427§2 kpk i art. 438 pkt 2 i 4 kpk oraz art. 626§3 kpk wyroki zarzucił:

I. rażąco niewspółmierność orzeczonego oskarżonemu za przypisany czyn środka karnego, wyrażającą się w wymierzeniu oskarżonemu roku zakazu prowadzenia, aż wszelkich pojazdów mechanicznych, w sytuacji, gdy stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu zabronionego wynika ze sposobu i okoliczności jego popełnienia, rodzaju naruszonych reguł ostrożności i stopnia ich naruszenia, wagi naruszonych obowiązków, rodzaju i charakteru naruszonego dobra, a także nieznaczny stopień winy oskarżonego, uzasadniały orzeczenie tego zakazu z ograniczeniem do jednej kategorii pojazdów, a mianowicie motorowerów,

II. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie przepisu art. 626§1 kpk w zw. z §14 pkt 1 ppkt 1 i pkt 2 ppkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawach opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu (Dz. U. 03.10.2002 r. z póź. zm.), mającą wpływ na treść orzeczenia, wyrażającą się w ustaleniu kosztów obrony sprawowanej z urzędu na poziomie 265,68 zł, w sytuacji gdy koszty z tego tytułu winny odpowiadać sumie 664,20 zł, w której 124,20 zł to VAT.

Podnosząc powyższe zarzuty na podstawie art. 427 kpk i art. 437 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec M. A. roku zakazu prowadzenia jedynie motorowerów oraz orzeczenie na rzecz prowadzonej przez niego Kancelarii Adwokackiej w M. przy ul. (...) kwoty 664,20 zł tytułem obrony oskarżonego sprawowanej z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna jedynie co do orzeczenia w zakresie wysokości kosztów obrony z urzędu za postępowanie przygotowawcze i I instancję, w pozostałym zakresie apelacja jest niezasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd odwoławczy stwierdził, że postępowanie Sądu I instancji w niniejszej sprawie było prawidłowe, zgodne z obowiązującymi przepisami prawa procesowego, a ustalenia faktyczne dokonane przez ten Sąd odpowiadały rzeczywistemu przebiegowi przedmiotowego zdarzenia. Zwrócić należy uwagę, że żadna ze stron procesowych nie kwestionowała tychże ustaleń faktycznych. W świetle powyższego, Sąd odwoławczy odstąpi od uzasadniania swojego stanowiska w tym zakresie stwierdzając jedynie, że zarówno ocena zebranych dowodów, jak też ustalenia faktyczne i przyjęta przez Sąd I instancji kwalifikacja prawna tego czynu, nie budzą wątpliwości.

Odnosząc się natomiast do orzeczenia w zakresie kary i środka karnego – zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego M. A., Sąd Okręgowy również podzielił stanowisko Sądu I instancji w tym zakresie. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Rejonowy przy wymiarze tej kary i środka karnego rozważał wszystkie okoliczności mające wpływ na ich wymiar, kierując się przy tym dyrektywami art. 53 kk i następnymi, nie pomijając żadnej z nich.

Nie można się zgodzić z wywodami apelującego obrońcy, że skoro oskarżony M. A. popełnił zarzucane mu przestępstwo kierując motorowerem w stanie nietrzeźwości, to prawidłowym orzeczeniem byłoby orzeczenie wobec niego zakazu kierowania jedynie motorowerami, a nie również innymi pojazdami mechanicznymi na okres 1 roku.

Podnoszony w apelacji argument w postaci zamiaru przejechania motorowerem krótkiego odcinka drogi nie jest okolicznością tego rodzaju, by obligowała Sąd do ograniczenia orzeczenia zakazu prowadzenia jedynie motorowerów, zaś ocena stanu nietrzeźwości (0,47 mg/l) oskarżonego, nie została podzielona przez Sąd odwoławczy, zwłaszcza, jeśli się zważy, że oskarżony kierował motorowerem mając w organizmie około 1 promila alkoholu we krwi (0,94 promila), a decyzję o kierowaniu tym pojazdem wraz z pasażerem podjął wkrótce po spożyciu alkoholu. Sąd Okręgowy nie podzielił także wywodów obrońcy oskarżonego co do braku stworzenia zagrożenia przez oskarżonego dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Zdaniem Sądu odwoławczego fakt poruszania się przez oskarżonego ulicą (...) w M. w godzinach popołudniowych, z pasażerem bez kasku ochronnego, niewątpliwie stwarzało zagrożenie zarówno dla pasażera jego pojazdu, jak też dla innych użytkowników tej drogi. W świetle powyższego, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji, że oskarżony ten powinien być wyeliminowany z ruchu drogowego jako kierujący wszelkimi pojazdami mechanicznymi, a nie tylko motorowerami.

Z tych względów wyrok w tej części utrzymano w mocy.

Sąd odwoławczy podzielił natomiast zarzut i wniosek obrońcy oskarżonego – adw. I. O. co do wymiaru orzeczonych kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rzecz tego oskarżonego. Zważywszy, że obrońca ten został ustanowiony z urzędu na etapie postępowania przygotowawczego, a następnie reprezentował M. A. przed Sądem I instancji, w myśl §14 pkt 1 ppkt 1 oraz §14 pkt 2 ppkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm., faktyczne koszty obrony z urzędu według stawek minimalnych wynoszą 664,20 zł w tym 124,20 zł podatku VAT.

Mając na uwadze powyższe, Sąd odwoławczy jedynie wyrok w tej części zmienił zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. O. w M. kwotę 664,20 zł w tym 124,20 zł podatku VAT za I instancję, a nadto zasądził również na rzecz tegoż obrońcy z urzędu kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku VAT za II instancję, zwalniając jednocześnie oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, bowiem zdaniem Sądu, uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego ze względu na jego sytuację rodzinną i finansową. W konsekwencji Sąd stwierdził, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 kpk, art. 456 kpk i art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk orzekł jak w wyroku.